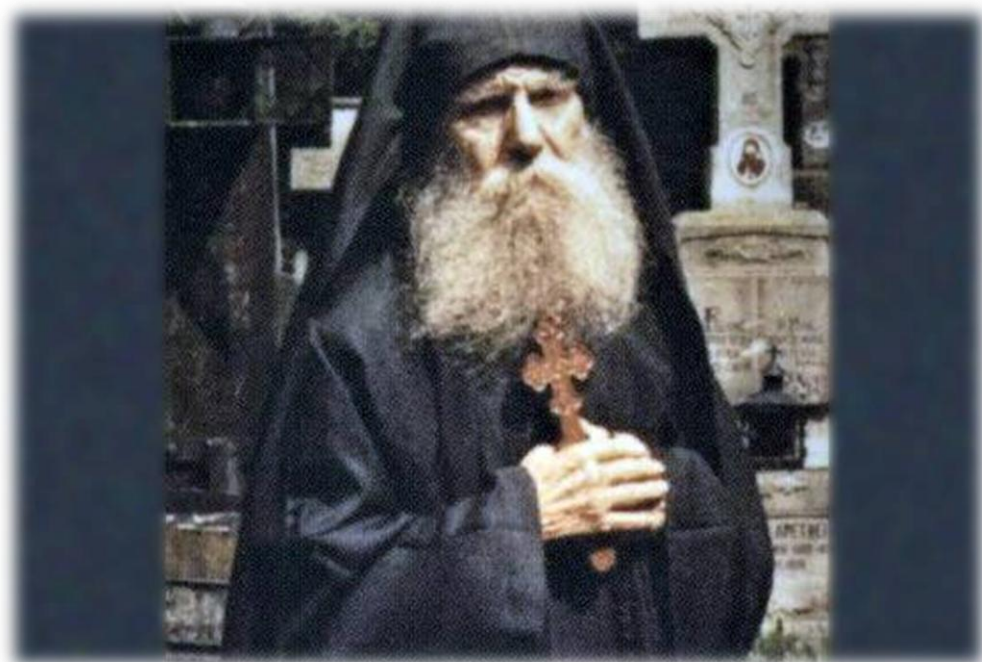

Για την απελπισία.

π. Κωνσταντίνος Κόμαν.

Έλεγε ο άγιος Ρουμάνος Γέροντας Παΐσιος Ολάρου:

Τι είναι η απελπισία; Η απελπισία είναι η μεγαλύτερη αμαρτία. Σου λέει ότι «εγώ δεν μπορώ να σωθώ και μάταια προσεύχομαι». Όχι. Εσύ να λες τα εξής: «Από πού προήλθε αυτός ο λογισμός; Όχι, δεν είναι σωστός. Εγώ, με τη βοήθεια της Μητερούλας του Κυρίου μου, ελπίζω να σωθώ».

Η θύρα του παραδείσου είναι ανοικτή, παιδιά μου, για όλους μας. Μόνο εμείς αρκεί να θέλουμε να μπούμε μέσα. Ο Θεός δεν υποχρεώνει κανέναν. Ενίοτε σπρώχνει κάποιον με τη βία, στέλνοντάς του μια αρρώστια, μια συμφορά, αλλά τον ενάρετο άνθρωπο τον αγαπά ο Θεός.

Κάπου είναι γραμμένο: «Κάθε αμαρτία συγχωρείται, αλλά η αμαρτία κατά του αγίου Πνεύματος δεν συγχωρείται στον αιώνα». Μετά απ' αυτό τι σου λέει ο λογισμός σου; Όχι! Είναι βλασφημία του νοητού εχθρού. Ο διάβολος τα κάνει αυτά. Σου φέρνει λογισμούς βλασφημίας, για να σε οδηγήσει στην απελπισία και κατόπιν να σου υπενθυμίσει ότι η βλασφημία είναι εναντίον του Αγίου Πνεύματος και ότι ουδέποτε συγχωρείται.

Όχι, παιδιά μου, αυτή η σκέψη είναι του διαβόλου. Εσείς όμως ελάτε στον Πνευματικό και πέστε του τι λογισμός ήρθε στον νου σας: «Πάτερ, έχω λογισμούς βλασφημίας, έχω ανήθικους λογισμούς για την Κυρία Θεοτόκο, για τον Δεσπότη μας Χριστό, για τις Εικόνες, για τους

μοναχούς, για τους ιερείς...». Οι λογισμοί πρέπει να αποκαλύπτονται στον Πνευματικό νωρίς.

Η εξομολόγηση είναι το δεύτερο βάπτισμα. Με το Μυστήριο της Εξομολογήσεως σηκώνεσαι ψηλότερα απ' αυτούς τους λογισμούς. Και πάντοτε να κάνεις το ίδιο πράγμα: Όταν πέφτεις να σηκώνεσαι... Μην αφήνεις την ψυχή σου να προ-σβάλλεται από τους λογισμούς της απελπισίας.

Πώς λες ότι δεν αγαπάς τον Θεό; Αυτοί είναι λογισμοί του διαβόλου. Κλείσε το στόμα σου. Πώς δεν πιστεύεις; Ποιος σε έφερε εδώ στο μοναστήρι; Γιατί υπακούς σ' αυτά που σου λέει ο νοητός εχθρός; Γιατί πιστεύεις ότι δεν θα σωθείς; Όχι, παιδί μου. Άφησε όλη την ελπίδα σου στην Κυρία Θεοτόκο και Αυτή θα μας σώσει όλους δωρεάν.

Αν μπορούσαμε να τα κάνουμε όλα, σίγουρα θα υπερηφανευόμασταν· αλλ' αυτό είναι πολύ κακό... Έχουμε νοερά προσευχή; Κάνουμε ελεημοσύνη; Αλλ' όταν βλέπεις ότι δεν μπορείς να τα κάνεις όλα, ταπεινώσου. Η δύναμη του Θεού, όπως λέει η Γραφή, αποτελείώνεται μέσα στις αδυναμίες μας. Συ κάνε αυτό που εξαρτάται από τον εαυτό σου. Προσευχήσου συχνά, εξομολογήσου, πήγαινε στην εκκλησία, κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων, με την άδεια του Πνευματικού σου. Και μη φοβάσαι ότι θα πας στην κόλαση. Την Τετάρτη και Παρασκευή νήστευε, κι αν πεινάσεις φάε κάτι. Διάβασε κάποιο ψυχωφελές βιβλίο. Λέγε την ευχή του Ιησού και μη ξεχνάς και την Κυρία μας Θεοτόκο. Κάνε ό,τι μπορείς για τη σωτηρία σου.

Άντε, παιδί μου, ας βάλουμε κι εμείς από τώρα αρχή μετανοίας. Να ζούμε με την ελπίδα της αιώνιας ζωής. Όταν ήμουν παιδί, η μανούλα μου μου έλεγε: «Νηστεύουμε τώρα, καλό μου παιδί, κι όταν τελειώσει η νηστεία, θα δεις κόκκινα αυγά και τσουρέκια και ντολμαδάκια». Κι έτσι κρατούσαμε τη νηστεία και περιμέναμε.

Από το βιβλίο: π. Κων. Κόμαν, Αρχιμ. π. Ιωαννικίου Μπάλαν, Ο Γέροντας Παΐσιος Ολάρου, Πνευματικός του Γέροντος Κλεόπα Ηλίου (1897-1990). Μετάφραση-επιμέλεια υπό αδελφών Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους. Άγιον Όρος 1990.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>.